

1. V sji - tí tom - to prav - me so - bě,
 ja - ká ra - dost v Pá - ně do - mě,
 ja - ká hoj - nost u - tě - še - ní,
 ne - do - stat - ků žádných ne - ní.

2. Je v něm svornost a jednota, / láska, milost i dobrota, / sláva, moudrost, vzácné jmění, / nade všechno pomýšlení.
3. Je v něm zdraví, slíčnost, krása, / mladost, síla, pravda, spása, / pokora i úcta s bázní, / pokoj věrným darovaný.
4. Ejhle, obcování svatých, / Duchem pravdy v světě vsátých, / církve Boží vyvolené, / po všem světě rozptýlené.
5. Chválíce jej všichni spolu, / zpívají mu píseň novou. / Bratr bratra mile vítá, / silný mdlého neodmítá.
6. Radost má druh z druhu svého, / jako by vše bylo jeho, / a co dobrého kdo vidí, / přeje jen a nezávidí.
7. V lásce, víře i v naději / jednotou se svatou skvějí, / co kdy jedny potká zlého, / želí všichni jako svého.
8. Z toho svazku nevypadnou, / v milování nevychladnou; / ač vzdáleni v světě žijí, / stejně jim vždy srdce bijí.
9. Pospěšme tam, bratři milí, / dokud máme k tomu chvíli, / do té svatých společnosti, / kde je vždy a všeho dosti.
10. Pomoz nám všem, milý Pane, / ať i z nás tam každý stane, / v oné slávě nevadnoucí, / kde vše slavné jest a skvoucí.

r: [Písně], 1522 / Kancionál český, 1559 / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 m: Písně chval Božských, 1561